

Rett øst på sykkel – fra Oslo til Sibir og Beijing

Thor Haraldsen var invitert for å fortelle om sykkelturen sin fra Oslo til Sibir og videre til Beijing.

Thor hadde en drøm om å sykle til Kina, og med sine to medsyklister Øyvind og Per Arne kunne han starte fra Josefines gate i Oslo 24. mai 2000. CTC 2000 var i gang etter 1 ½ år med planlegging. Målet var Beijing i Kina via Sibir og Indre Mongolia.

De syklet fra Oslo til Stockholm og tok ferja derfra til Estland. Deretter syklet de til grensa mot Russland. En følgebil av typen «Gazel» var innkjøpt og fikset på i Russland og fungerte som syklistenes følgebil fra den russiske grensa. Bilen fikk navnet «Fram». Det var ikke lov å ta med mat inn i Russland, bare utstyr og reservedeler. Følgebilen besto av to russiske sjåførere, en nordmann og en filmfotograf. Den siste var en dansk filmfotograf som skulle filme turen for dansk TV. Programmet om sykkelturen ble også vist i Fakta på lørdag på NRK.

Veiene i Russland var ofte skikkelig dårlige. Reiseruta gikk innom St. Petersburg, Moskva og Novgorod. Deretter republikken Tartarstan, tartarenes hjemland og deres hovedstad Kazan. Byen har det verdens tredje skjevaste tårn som ble bygget av Ivan den grusomme på bare sju dager.

Uralfjellene ble passert og fjellkjeden regnes som grensen mellom Europa og Asia. Folk i dette området var veldig hyggelige og gjestfrie. Nå lå den sibirske høysletten foran dem og byene Omsk og Novosibirsk, Vest-Sibirs hovedstad, ble besøkt. Leninstatuer var det overalt i dette området. Dagtemperaturen i Sibir om sommeren kunne komme opp i 30° og om natten falt temperaturen til -10°. Det var mye kjøttproduksjon i området av både hester og storfe. Landbruket ble drevet på gammeldags vis uten motoriserte hjelpemidler.

Byen Krasnojarsk var tidligere en stengt og hemmelig by hvor det er plutoniumproduksjon. Den transsibirske jernbanen passerer byen.

Ved Bajkalsjøen hadde syklistene tilbakelagt 7 000 kilometer. Sjøen har en gjennomsnittsdybde på mellom 1 200 og 1 400 meter og er full av dyreliv. Fisken omul som ligner på sik, er en delikatesse fra Bajkalsjøen. Buriaterne som lever ved Bajkal er et folkeslag som kom nord-vestover med Djengis Khan for 800 år siden og Ulan Ude er deres hovedstad. Den sibirske tigreren lever i området øst for Bajkal og ned mot den kinesiske grensen.

Nå begynte slitasjeskader å dukke opp både hos syklistene og på syklene. 30 dekk ble brukt opp på grunn av punktering på turen. Dessuten ble det hyggelige overnattinger hos gjestfrie mennesker på landsbygda.

Den siste byen før grensen til Indre Mongolia var Zabaikalsk. Indre Mongolia er autonom administrativ region i det nordlige Kina. Herfra hadde syklistene en kinesisk tolk ved navn Nikki, en sikkerhetsvakt og en person til som måtte følge dem på veien videre. Russerne reiste hjem. Vel inne i Kina ble Thor og Per Arne syke. Det hadde vært noen magesjauer innimellom på turen, men nå var den så kraftig at lege måtte konsulteres.

De mongolske nomadene bor i jurter og følget overnattet i en jurt i en slik nomadeleir. Mongolene lever på sau, melkeprodukter og te. Grønnsaker, kornprodukter, fisk og krydder hadde de ikke.

Bilen ble nå døpt om til «Helt Fram», men turen fortsatte likevel helt fram til Beijing. Der ble det anledning til å sykle litt på den kinesiske muren. Muren er ikke like fin overalt. Mange steder ses den kun som en forhøyning i bakken.

5. september 2000 syklet Thor, Øivind og Per Arne inn på den Himmelske Freds Plass. Da hadde syklistene tilbakelagt 13 000 kilometer. Det ble syklet i 85 dager, men turen tok 105 dager. Gjennomsnittlig ble det syklet 15 mil pr. dag.

«Gazellen» med navnet «Helt Fram» som hadde vært følgebil fra den russiske grensen og helt til Beijing, ble gitt i gave til det nyopprettede Røde Kors i Kina.